

rejse et Spørgsmaal som dette paa. Jeg tror derfor heller ikke, at det forholder sig saaledes; jeg tror snarere, at Hensigten er den at fremstille Forholdene saaledes paa Landet for samtidig at kunne pege paa Forholdene i Byerne og sige: I Byerne, hvor vi have vore Tilhængere, ere Forholdene langt gunstigere, end de ere paa Landet, hvor vi jo ikke have saa farlig mange Tilhængere. Det maa jo sikkert være de Herrers Hensigt, og det kunde maaske forsvares, hvis Forholdene paa Landet vare saa daarlige, som de Herrere ville give det Udseende af. Men enhver, der kender Forholdene paa Landet, vil jo dog sikkert erkende, at der i Løbet af — lad mig sige de sidste 20 Aar — er sket et ganske overordentlig stort Fremskridt. Der er jo ogsaa her fra Lovgivningsmagtens Side i disse Aar gjort ikke saa ganske lidt for at forbedre Forholdene. Hvis vi tage en Lov som Sygekasseloven, Loven om Jord til Landarbejdere, og jeg burde vel ogsaa nævne den Lov, der blev vedtaget her i Fjor om Forbedring af Fæstee-, Leje- og Tjenestehusmændenes Stilling, saa vil det sikkert erkendes, at det er Love, der tage Sigte paa at forbedre Forholdene omkring paa Landet. Men det er jo ikke alene gennem Lovgivningsmagten, at der er gjort et Arbejde i den Henseende; ogsaa fra Kommunalbestyrelsernes Side, fra Amtskommunernes Side er der gjort ikke saa lidt for at faa forbedret Sygeplejen omkring paa Landet trods den urimelige og meningsløse Beskatning, som Amtskommunerne maa lide under. Det samme gælder for Sognekommunernes Vedkommende; ogsaa fra deres Side er der gjort betydeligt, baade i Form af Tilskud til Sygekasser, frie Fattiggasser og ogsaa paa andre Omraader i Form af en bedre Undervisning i Skolerne osv., og tillige er der sikkert ogsaa gennem privat Virksomhed gjort meget for at forbedre Forholdene paa Landet. Ingen, der, som jeg sagde før, kender Forholdene omkring paa Landet, kan derfor benægte, at der er sket ganske overordentlig store Fremskridt, selv om der selvfølgelig endnu er en hel Del, der skal indvindes og forbedres, det skal jeg selvfølgelig gerne indrømme, der er. Derfor er der ingen som helst Grund til for de Herrere Socialdemokrater at staa op og fremstille Forholdene paa Landet som saa slette, som de gøre, og som det ærede Medlem har gjort her i dette Tilfælde. Forholdene paa Landet med de Skavanker, som der ere, kunne sikkert fuldt ud staa Maal med Forholdene i Købstæderne og

ogsaa med Forholdene her i Kjøbenhavn. Det var derfor neppe af Vejen, om de ærede Medlemmer af det socialdemokratiske Parti i Stedet for at fæste deres Opmærksomhed paa Forholdene omkring paa Landet, som de dog ikke kunne have noget særlig stort Kendskab til, fæstede deres Opmærksomhed paa de Skavanker, der ere til Stede i de store Byer, hvor de jo have deres fleste Tilhængere.

Naar jeg henstiller dette til de Herrere Socialdemokrater, saa gør jeg det ogsaa ud fra en Betragtning, som forleden blev gjort gældende af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5. Valgkreds (Borgbjerg). Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5. Valgkreds omtalte det stigende Antal Børneforbrydelser, der findes her i Kjøbenhavn. Han beklagede, at der var et stigende Antal Børneforbrydelser. Det ærede Medlem kom ikke ind paa at oplyse nærmere, hvor det særlig er, paa hvilke Egne det særlig er, den Slags Forbrydelser tage til. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem havde nogen Oplysninger derom, men jeg skulde taget meget fejl, hvis det ikke netop er i Kjøbenhavn, at den Slags Forbrydelser tage til, og dette sker altsaa trods det, at de Herrere Socialdemokrater gennem deres Fagforeninger have bidraget til, at Lønnen er hævet ret betydeligt. Men hvad er da Grunden? Ja, det kan maaske være noget vanskeligt at paapege Grunden, og det skal jeg heller ikke gøre, men jeg skal dog henstille til de Herrere Socialdemokrater at overveje, om de ikke mene, at Grunden noget kan søges i den Maade, hvorpaa de drive deres Agitation. Det er jo nemlig saaledes, at naar de Herrere Socialdemokrater skulde rejse en Kritik mod et eller andet, saa rejse de den altid mod Samfundet. Naar der er et eller andet i Vejen, er det altid Samfundets Skyld. Aldrig nogen Sinde ser man, at de Herrere prøve at undersøge, om der ikke ogsaa kan være Skyld andetsteds og aldrig nogen Sinde ser man de Herrere prøve paa at undersøge, om ikke f. Eks. Forældre har Ansvar over for deres Børn, og Børnene Ansvar over for deres Forældre. Det ser man aldrig, det hedder altid: Det er Samfundets Skyld. De Herrere arbejde for at svække Ansvarsfølelsen, medens de burde arbejde for at have Ansvarsfølelsen. Jeg tror dog, det muligvis var værd at overveje, om ikke dette kunde være nogen Grund til, at vi nu staa over for dette sørgelige Forhold, at Børneforbrydelserne tage til.

Dernæst have de Herrere Socialdemo-